

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/28/2015
Identifikačné číslo spisu:	4213010400
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4213010400.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému J. Y. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2015 o dovolaní obvineného J. Y. podaného prostredníctvom zvoleného obhajcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 3. decembra 2014, sp. zn. 1 To 84/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 17. júla 2014 sp. zn. 2 T 40/2013 bol obvinený J. Y. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/, e/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa mesiaca apríl roku 2012 až do 3. apríla 2013 na presne nezistenom mieste si od doposiaľ nezistenej osoby pravidelne zaobstarával psychotropnú látku tzv. pervitín (metamfetamín) za účelom jeho ďalšej distribúcie, ktorý neoprávnene prechovával a ďalej odpredával v okrese Komárno a v okolí obce Jelka, pričom dňa 3. apríla 2013, keď jazdil na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Octavia AC Combi s evidenčným číslom J. na ceste smerom do Komárna po tom, ako ho pri obci Tôň príslušníci polície vyzvali na zastavenie, dal sa na útek, a to aj napriek varovným výstrelom, počas úteku prikázal svojej spolujazdkyni W. H. vyhodiť jednu príručnú tašku cez okno motorového vozidla s obsahom 10 ks plastových zatavených striekačiek s obsahom bielej kryštalickej látky a 7 ks ďalších prázdnych striekačiek, následne pri obci Bodza sa dostal do slepej uličky na poľnej ceste, kde bol zadržaný príslušníkmi polície, obhliadkou miesta činu ako stopa č. 1 bolo z vyhodenej príručnej tašky zaistených 10 ks plastových zatavených striekačiek, ktoré podľa expertízneho skúmania obsahovali biely kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 31,619 g, s priemernou koncentráciou metamfetamínu 72,3% obsahujúci 22 861 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za 572 obvykle

jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 5.720,-Eur, obhliadkou miesta činu ako stopa č. 2 bola zaistená pri ceste 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 3,762 g, s priemernou koncentráciou 73,0% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 2746 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za najmenej 69 obvykle jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 690,-Eur, obhliadkou miesta činu ako stopa č. 3 bola zaistená pri ceste 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1,679 g, s priemernou koncentráciou 73,7% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1237 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za najmenej 31 jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 310,-Eur, ďalej počas prehliadky iného priestoru - osobného motorového vozidla bola zaistená 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1,407 g, s priemernou koncentráciou 73,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1033 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za najmenej 26 obvykle jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 260,-Eur, pričom účinnou látkou pervitínu je metamfetamín, ktorý je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a takto konal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1 T 178/2005 z 20. júla 2005 odsúdený za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace so zaradením do prvej nápravnovúchovnej skupiny, ktorý čiastočne vykonal.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obvinený J. Y. odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní do viny i trestu (č.l. 508), ktoré odôvodnil osobitným podaním z 8. septembra 2014 prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 532-536). V písomných dôvodoch svojho odvolania poukazoval na úradný záznam polície z 3. apríla 2013 a výpovede svedkov U. Q. a Bc. E. L., z ktorých dôkazov vyplýva, že polícia vo veci postupovala podľa zákona č. 171/1993 Z.z. a vykonala služobný zákrok za účelom zabezpečenia dôkazov pre trestné konanie. Mala však postupovať podľa § 113 Tr. por. V tejto súvislosti poukazoval na rad rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky, preto považoval dôkazy získané proti nemu za nezákonné. Namietal hodnotu zaistenej drogy, ktorá bola ustálená na základe správy Národnej kriminálnej agentúry (NKA), ktorej pravdivosť a hodnovernosť nie je možné overiť. Napokon navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý na verejnom zasadnutí 3. decembra 2014 uznesením sp. zn. 1 To 84/2014 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného J. Y. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 3. decembra 2014, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený od uvedeného dňa uložený trest aj vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu Leopoldov.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený prevzal 16. marca 2015, jeho obhajca 3. marca 2015 a prokurátor 26. februára 2015 (č.l. 577 p.v.).

Okresný súd Komárno 7. mája 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. Y., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 10. apríla 2015 (č.l. 580-582) a smeruje proti vyššie citovanému rozhodnutiu krajského súdu. Ako dovolací dôvod

v ňom obvinený uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V rámci uplatneného dôvodu obvinený zopakoval námietky, ktoré uviedol v dôvodoch svojho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, že rozhodnutie je založené na dôkaze, ktorý nebol vykonaný v súlade so zákonom. Znovu poukazoval na výpovede svedkov U. Q. a Bc. E. L. z hlavného pojednávania dňa 17. júla 2014, ako aj na rozhodnutie R 47/2013 - I., podľa ktorého pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestnoprocesným postupom. Následne poukazoval i na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzťahujúce sa na prípady nemožnosti použitia dôkazu v trestnom konaní získaných pri služobnom zákroku policajtov podľa zákona o policajnom zbore č. 171/1993 Z.z. V danom prípade policajné orgány v dostatočnom predstihu disponovali informáciami o páchaní trestného činu, preto mali postupovať výlučne podľa ustanovení Trestného poriadku. Dôkazy v predmetnej veci boli preto získané nezákonným spôsobom, preto navrhol vysloviť rozsudkom, že bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu a tomuto vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania prokurátorovi s tým, že sa môže k dovolaniu obvineného vyjadriť. Prokurátor vo svojom vyjadrení konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom. K námietkam obvineného uviedol, že operatívne informácie získané až do služobného zákroku polície neboli také konkrétne, aby odôvodňovali začatie trestného stíhania vydaním uznesenia podľa § 199 ods. 1 Tr. por., ktoré má obsahovať aj popis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide a jeho zákonným pomenovaním podľa príslušného ustanovenia Trestného zákona. Tieto skutočnosti boli políciou zistené až vykonaním služobných zákrokov a úkonmi na ne nadväzujúcimi. Navrhol preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1,3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je pritom viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený J. Y., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie o dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zadovážovania dôkazov, potom ich vykonávanie a na záver etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, nie sú v trestnom konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa preto vyžaduje, aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy.

Zároveň však treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania - na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že dôkazy v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní vykonané a zadovážené spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu. Nie je opodstatnená argumentácia obvineného, že dôkazy tvoriace predmet skutku rozsudku súdu prvého stupňa, boli získané nezákonne. S touto argumentáciou sa vyrovnal už druhostupňový súd v napadnutom rozhodnutí. Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že v posudzovanom prípade nešlo o neoprávnený služobný zákrok policajtov. Polícia síce v kritickej dobe disponovala operatívnymi informáciami o predaji drog v jej obvode, ktoré však bolo potrebné preveriť a práve preto postupovala podľa zákona o policajnom zbore. Rozhodnutia, na ktoré obvinený poukazoval vo svojom dovolaní, zaoberajúce sa nepoužiteľnosťou dôkazu získaného pri neoprávnenom služobnom zákroku policajta, sa preto na daný prípad nevzťahujú. Z toho dôvodu dovolací súd nemohol námietky obvineného uvedené v jeho dovolaní akceptovať.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného J. Y. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.